

Så här fungerar konsolideringspolicyn för Livförsäkringsbolaget Skandia, ömsesidigt från april 2015

Den kollektiva konsolideringsgraden bör ligga i intervallet 95 till 115 procent. När den befinner sig inom intervallet anpassas fördelningen av kapitalavkastningen med en ränta, återbäringsräntan, som omprövas varje månad. Räntan beräknas utifrån förväntad framtida avkastning och den kollektiva konsolideringsgraden. Den kollektiva konsolideringsgraden mäter förhållandet mellan värdet av bolagets tillgångar hänförliga till den aktuella verksamheten och det samlade värdet av kundernas försäkringskapital. Bolagets kapitalavkastning är den faktor som har störst påverkan på konsolideringen. Om avkastningen varit hög under en period så ökar möjligheterna att vi höjer räntan på försäkringskapitalet, och om avkastningen varit låg ökar risken att vi sänker räntan.

Om kapitalavkastningen har varit negativ under 12 månader sänks räntan extra snabbt med en bromsfaktor. Vår ambition är att ligga inom intervallet och kunna ge kunderna en jämn avkastning under hela försäkringstiden.

Höjning alternativt sänkning av kapitalen kan även ske som en engångsåtgärd

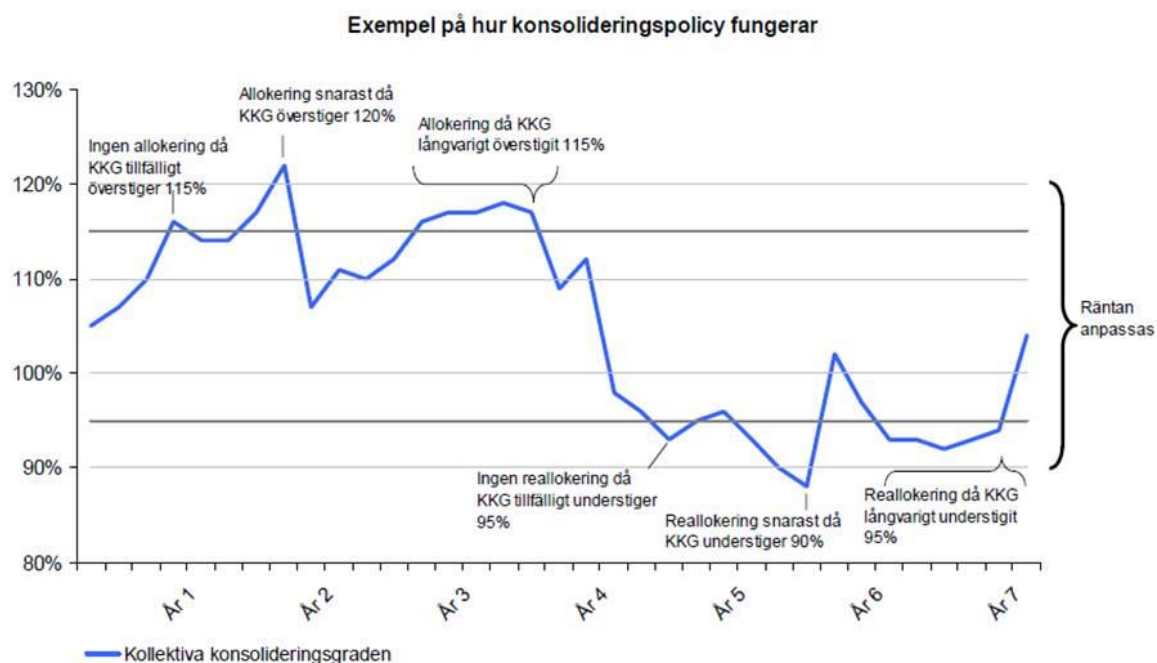
Vid mycket stora upp- och nedgångar på de finansiella marknaderna måste vi ta till mer direkta åtgärder för att kundernas försäkringskapital bättre ska följa bolagets kapitalavkastning.

Följande regler tillämpas:

- Om den kollektiva konsolideringsgraden avviker från intervallet 95 - 115 procent med högst 5 procentenheter och är bestående bör en allokering (vid överskridande) respektive reallokering (vid underskridande) ske inom 12 månader. Vid tillfälliga avvikelser görs ingen allokering respektive reallokering.
- Om avvikelserna är större än 5 procentenheter ska en allokering respektive reallokering genomföras snarast möjligt.
- Om den kollektiva konsolideringsgraden varit lägre än 100 procent under mer än tre år ska en reallokering upp till 105 procent ske snarast.

Vid en allokering höjs kundernas försäkringskapital så att konsolideringsgraden sjunker, vilket gör att kunderna får ta del av den goda avkastningen direkt istället för att vi bygger upp alltför stora reserver. Vid en reallokering sänks kundernas försäkringskapital så att konsolideringsgraden stiger, vilket medför att kundernas försäkringskapital mer direkt speglar bolagets kapitalavkastning även i sämre tider. Målet är att den kollektiva konsolideringsgraden åter ska ligga inom intervallet med en marginal som bedöms lämplig.

Figuren nedan illustrerar hur konsolideringspolicyn fungerar. Kurvan beskriver hur den kollektiva konsolideringsgraden skulle kunna se ut över tiden.

De främsta fördelarna med den utvecklade konsolideringspolicyn

- Regelverket blir **tydligare**. Det gör det enklare för kunderna att förutse eventuella förändringar som kan innebära höjningar och sänkningar av försäkringskapitalet. Det finns ett intervall inom vilket vi beslutar om höjning respektive sänkning beroende på om avvikelserna är tillfälliga eller mer bestående. Dessutom finns ett intervall som vi kontinuerligt anpassar räntan för fördelning av kapitalavkastning inom, och det finns en tydlig övre och undre gräns för när vi ska höja alternativt sänka försäkringskapitalen som en engångsåtgärd.
- Policyn är **aktiv** och **långsiktig**. Vi kan direkt agera vid kraftiga svängningar på de finansiella marknaderna samtidigt som vi kan undvika onödiga allokerings- och reallokeringsåtgärder i de fall förändringarna bara är tillfälliga. På så sätt kommer utvecklingen av kundernas försäkringskapital bättre spegla den förväntade långsiktiga kapitalavkastningen på bolagets tillgångar. Vi kan då fortsätta att placera kundernas kapital i tillgångar med hög förväntad avkastning och ge kunderna ett bra och tryggt sparande.